

Der er vist ikke tvivl om, at humøret i hele truppen var højt også på dette års skitur til det franske!

Indsat: Tre »muSKIterer« fra afdelingen. Fra venstre sygeplejerske Margrethe Truelsen og dernæst de to initiativtagere, ledende overlæge Annie Ellermann og sygeplejerske Hanne Nielsen.

På skitur med sygehuset

Kun i Holbæk: Børneafdelingen tager hvert år på skiferie i Frankrig med diabetes-patienterne

- Nu har vi efterhånden gjort det her i 18 år, så vi bliver ved, i hvert fald så længe vi selv kan stå på ski!

Ordene kommer fra ledende overlæge Annie Ellermann på Børneafdelingen i Holbæk, som selv i sin tid var initiativtager til skiferierne sammen med sygeplejerske Hanne Nielsen. Begge var med på turen igen i år, da i alt 9 voksne og 35 børn steg ind i et fly til Frankrig i uge 15, bookede et helt hotel og havde en kanonoplevelse med ski, samvær, kammeratskab, hygge og fagligt udbytte.

- Børnene lærer hinanden bedre at kende, finder ud af, at de ikke er alene med deres kroniske sygdom, og de lærer af hin-

anden. De yngste lærer af de ældre, både i forhold til at håndtere deres sygdom i dagligdagen og i forhold til at stå på ski. Og vi voksne lærer en hel masse om de børn, vi har i behandling, når vi er sammen med dem 24/7. Endelig giver ski-ugen også børnenes familier en lille ferie, for det at være forældre til et diabetesbarn er et 24 timers job, siger Annie Ellermann.

Egenbetaling og fonde

Holbæk-traditionen er enestående for danske sygehuse og hospitaler, og initiativet støttes hvert år af forskellige fonde. Dertil kommer en deltagerbetaling pr. barn på 3.000 kr., og de medarbejdere fra Børneafdelingen, som tager turen med, investerer selv en fridag i projektet og alle ekstratimer udover den normerede arbejdstid på de øvrige dage.

- Samtidig går vi hvert år efter at ramme den sidste uge i skisæsonen for at gøre turen så billig som muligt, siger Annie Ellermann og peger på endnu et par gevinster ved turene:

- Nogle af børnene finder sammen bagefter, når de nu har lært hinanden at kende, og for mange af dem er det lidt af en øjenåbner, når de opdager, at der også er andre i denne verden med samme sygdom. I de fleste tilfælde er et diabetesbarn eksempelvis den eneste i sin klasse med sygdommen og kan derfor godt komme til at opfatte sig selv som "anderledes". På vores ture er alle i samme båd, det er måske den eneste gang i livet, de kommer til at opleve det. De yngste kan kigge på de ældre og konstatere, at man sagtens kan vokse op og blive stor med diabetes – og klare sig godt.